

Önkéntesként a város szolgálatában

A Budakeszi Polgárőrség mindennapjai

„Csak az legyen polgárőr, aki nek rendben van az élete: az otthona, a munkahelye, az iskolai dolgai. Legyen elkötelezett az iránt, amit csinál, és teljesítse a vállalásait.” Interjú Karvaly Nándorral bűnmegelőzésről, ifjúságvédelemről, polgárőrségről.

– Miért lett polgárőr?

– Ha szabad így mondanom rendmániás vagyok, elkötelezett a közbiztonság ügye mellett. Így lettem rendőr. A polgárőrség tulajdonképpen a hivatásom folytatása. Kevesen tudják, hogy milyen rendkívül komoly áldozatba kerül a mindenkori rendőrség számára, hogy a közrendet fenntartsa. Így volt ez régen, és most különösképpen így van. Segíteni szerettem volna, hogy az addigi pályámon szerzett tapasztalatokkal bekapcsoljuk ebbe a szép közérdekű feladatba a civileket is. Két rendőr gyermekem van, ők folytatják a szakmát.

– Mihez kezdett a civil élettel a leszerelés után?

– Kidolgoztam egy országos bűnmegelőzési programot, amelyet 1999-ben minden parlamenti párt támogatott, és a megyei elnökök is segítettek. Miután megtartottuk a szükséges felkészítést országszerte 80 nyugdíjas vett részt a program megvalósításában. Igazán hatékony csapat volt, jelentős sikerrel dolgoztunk a nyugdíjasok, a fiatalok és a gyerekek közt. A programot anyagiak hiányában országosan jelenleg szüneteltetni kell. Helyben azon-

ban többször elővesszük. Nemrégiben nyugdíjasokkal találkoztunk, itt Budakeszin. Megtöltötték az Erkel Ferenc Művelődési Központ nagytermét. Legutóbb a generációk párbeszéde alkalmából a Széchenyi általános iskolában tartottunk bűnmegelőzési előadást, amit a gyerekek nagyon jól fogadtak.

– Miről szól egy ilyen előadás?

– Csak nagyon röviden: hogyan kerüljük el az áldozattá válást. Attól kezdve, hogy kerüljük a feltűnő, kihívó öltözetet, a legújabb és legdrágább divat szerinti mobilt, nézzük meg, hogy milyen helyre megyünk szórakozni egészen odáig, hogy kit engedünk be a lakásba.

– Ki legyen polgárőr?

– Előre bocsátanám, hogy én csak Budakeszin foglalkozom a polgárőrség megszervezésével. Csak az legyen polgárőr, akinek rendben van az élete: az otthona, a munkahelye, az iskolai dolgai. Legyen elkötelezett az iránt, amit csinál, és teljesítse a vállalásait.

Kitűnő csapat jött össze, amely jó szellemben teszi a dolgát. Külön szeretném megemlíteni két alelnökünk, **Érdi Tamás** nyugalmazott honvéd alezredes és **Farkas Dániel**, illetve **Gazsi László** munkáját.

– Mi a feladata a polgárőrnek?

– A legfontosabb, hogy „legyünk ott”. Gyalog, kocsival, ahogy lehet, és ahogy kell. Önmagában a demonstratív jelenlét már visszatartó erejű lehet. Ezért igyekszünk például az iskolákhoz

vagy a vadsparkhoz járót állítani. Az új üzletközpontoknál előfordul, hogy a zugarusok zaklatják a vásárlókat: vegyen ezt-azt, amazt tőlük. Amikor megjelenünk, eltűnnek.

Ugyanilyen fontos a kapcsolatteremtés, a visszacsatolás a rendőrség felé. Olyan részeire is eljutunk a városnak, ahová a rendőrség nem szokott. Figyelünk, kik mozognak az utcán. Különösen megérem a figyelmünket a csellengők vagy a fémgyújtók, akik nem ritkán felderítőként is működnek. Az alvilágban is komoly érték az információ nem csak a tőzsdén.

Igyekszünk felhívni a figyelmet, hogy a túlzott és indokolatlan bizalom meg az elővigyázatlanság a legfontosabb oka a felnöttek áldozattá válásának.

– Kik segítik a munkájukat?

– Mindenekelőtt a város. Polgárőrautóink az önkormányzat segítségével működik. Nagyon ügyelünk rá, hogy csak és kizárólag szolgálati ügyekben vegye igénybe bárki is, és csak a legindokoltabb esetben hagyhatja el Budakeszit. Itt tartjuk az önkormányzat udvarán, nehogy szó érje a ház elejét, és a lehető leghatékonyabban használjuk.

El kell mondanom, jó kapcsolatunk van a polgármesterrel épp úgy, mint a képviselőtestülettel. **Asztalos Mrika** képviselőasszony hagyományosan sokat segít nekünk. **Csutoráné, Otília** alpolgármester asszony pedig egy női polgárőrcsapat szervezésébe fogott. Ugyanakkor minden kép-

viselőnek ajánlom, aki még nem tette meg, üljön be a járóautóba és nézze meg ebből a szemszögéből is a körzetét. Egészen új dolgokkal fog találkozni.

– Hogyan tovább?

– Régi vágyunk egy polgárőr ügyeleti pont megszervezése, ahol éjszaka is segíteni tudó szakember veszi fel a telefont, és tud intézkedni, útba tudja indítani a szükséges segítséget. Mindannyian tisztában vagyunk a gazdasági helyzet nehézségeivel, a válság kényszerítő erejével, amely az élet minden területén komoly gondokat okoz. Azt gondolom, elő kell keríteni a szükséges pénzt erre a kezdeményezésre, mert minden szempontból megéri.

A polgárőrség telefonszáma: 30 621 2092. Az utolsó négy számjegy Budakeszi irányítószáma.

Szentpály-Juhász Miklós

„A Budakeszi Rendőrség munkatársaival 264 óra közös szolgálatot teljesítettünk. A rendőrség által kezdeményezett akción kétszer 3 fővel 72 órát, míg az általunk kezdeményezett közös közbiztonsági akcióra egy alkalommal, 13 fővel 78 órát teljesítettünk.

2068 órát töltöttünk el a közterületen. Havi lebontásban ez 172 óra átlagot jelent, és ha tovább bontom, akkor a napi átlag 5,7 óra.” – részlet az éves beszámolóból.

LAPZÁRTA UTÁN ÉRKEZETT:

Rövidesen megkezdik a polgárőr ügyeletnek helyt adó konténer telepítését az önkormányzat udvarán.

Enyém, tied, övé

Egy keserű írás egy szomorú történet kapcsán

Sajnos van valaki, aki nem látja a saját és más pénztárcája közötti apró különbséget, – ezért bement a Pitypang Oviba, és míg a gyerekek az udvaron játszottak az Óvó nénikkel, a zárt szekrényből, az Óvó néni táskájából kivette a pénztárcát.

Valószínűleg látta, hogy nem az övé, hiszen általában nem ott tartja, de azért zsebre

vágta, és tovább keresett. A másik csoport-szobában meglátta a másik Óvó néni táskáját, benne az összes irattal, és mivel orvosi vizsgálat után szaladt a gyerekeihez az Oviba, ezért nyakláncát sem vette fel, csak a táskájában hagyta, a csekkek befizetéséhez szükséges kézpénzzel együtt.

A bácsinak, vagy néninek ez a táska is ismerős volt, vagy jöttek és megzavarták a keresgélésben, ezért hazavitte, gondolom,

hogy alaposabban megnézzék, hogy az övé-e.

Azóta sem jelentkezett, hogy tévedett. Két olyan óvó néniről van szó, akik úgy bántak a gyerekekkel, hogy aranyba kellene őket foglalni.

Csak ezek után nem merjük, mert nehogy visszajöjjen, és azt higgye, hogy azok az ő aranyba foglalt óvó nénije, és hazavigye a pénztárcák mellé...